

[Haustrup-Clemmensen.]

blive en tvangstanke, for vi har fra konservativ side fremhævet det adskillige gange — spørge handelsministeren, om han er opmærksom på, at der er en forskelsbehandling mellem byerhvervenes konsulentordninger og landbrugets konsulentordninger. Vi ønsker ikke landbrugets forringet, men vi mener, at det vil være rimeligt, at der også på dette område sker en ligestilling. Hvis en sådan ligestilling sker, vil der også inden for en sådan ligestillings rammer blive helt anderledes muligheder for at forsøge at løse det problem, som virkelig fortjener en hurtig løsning.

Jeg vil derfor gerne på mit partis vegne tilsige en positiv og hurtig medvirken i et sagligt udvalgsarbejde i erhvervsudvalget for at søge upolemisk at finde frem til en konstruktiv løsning på dette problem.

Henning Philipsen (SF):

Jeg vil gerne gøre fru Inge Fischer Møllers bemærkninger vedrørende dette lovforslag til mine, idet jeg samtidig vil understrege det, fru Inge Fischer Møller sagde om de sociale aspekter, der kunne ligge i dette forslag; dem vil vi naturligvis se på i udvalget.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti ser positivt på det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Vi mener, det er nødvendigt, at der gøres noget for at sikre virksomheder og navnlig mindre virksomheder, at der er mulighed for at holde ferie, og at sygdom ikke nødvendigvis betyder, at en virksomhed må lukke. Der er mange spørgsmål at drøfte her, og vi er heller ikke sikre på, at dette forslag kan løse problemerne. Vi tvivler på det, men det rigtige i det er, at vi får taget hul på problemet og kommer i gang med en drøftelse. Vi tilsiger en positiv udvalgsbehandling.

Kaj Hansen (DKP):

I den udformning, forslaget har fået her, kan vi ikke medvirke til dets gennemførelse, men der kan jo ske meget undervejs, under udvalgsarbejdet, og så må vi se på, hvad der kan komme ud af det.

Vi har selvfølgelig hæftet os ved, at det skal ske inden for de bevillingsmæssige rammer og ikke betyde nogen ekstraudgift. Det

forekommer mig, at forslaget i virkeligheden er både noget og ingenting. Hvad er i virkeligheden en halv snes vikarordninger over for det problem, som faktisk her lægges op? Indsatsen er faktisk meget ringe i forhold til problemets størrelse. Hvis der skal laves en vikarordning, så må udgiften blive af en helt anden størrelsesorden, og dér melder sig selvfølgelig spørgsmålet for os, i hvor stor udstrækning erhvervene selv vil bidrage til en sådan vikarordning. Det kan ikke besvares ud fra dette lovforslag, men det er i hvert fald de ting, som må komme med ind i billedet, hvis vi skal medvirke til en sådan ordning.

Arnfast (CD):

Centrum-demokraterne ser også med sympati på dette forslag, fordi vi mener, at en undersøgelse af det i hvert fald ville give et billede af, om der kunne ventes nogen hjælp til disse erhvervsdrivende. Men allerede ved de foreliggende forslag kan man jo se, at der er en ret så kompakt modstand imod det, så længe fremskridtspartiet også stiller sig afvisende.

Vi sidder ikke i erhvervsudvalget og kan derfor ikke gøre meget ved sagen, men vi kan da i hvert fald ønske, at ikke mindst fremskridtspartiet vil tage del i arbejdet og eventuelt komme til en anden slutning til hjælp for de mindre erhvervsdrivende.

Ørdføreren for forslagsstillerne (Hovmand) (V):

Jeg vil gerne have lov til at takke for den positive tilslutning, der trods alt viste sig at være, efterhånden som vi kom ned i talerækken; det viste tydeligt, hvilke partier der har forståelse for de små erhvervsdrivendes problemer.

For store dele af befolkningen er retten til fri vikar under sygdom en realitet, ligesom ferie er en selvfølge for de allerfleste. Men der er altså adskillige tusinde selvstændige næringsdrivende, som ikke har disse privilegier. De blotte betegnelser „den mindre købmand“, „ismejeriet“, „slagteren henne om hjørnet“ og „landsbyens bager“ får os straks til at tænke på en stor gruppe mennesker i vort samfund, som næsten er prisgivet, når sygdom banker på døren, og for hvem ferie er et ukendt eller i bedste fald et sjældent greb.